

गुणानां सत्त्वादीनां मध्ये यद्यत्कर्मणा प्राचीनेन सत्त्वं रजस्तमो वा उपस्थितं भवति येन च कर्मणा भावितं संस्कृतं मनो यदा भवति तदा भूतानि सुक्ष्माणि तत्तच्छंसितं तं ह्ययायाकारं स्वप्ने निवेदयंतीत्यर्थः ॥ ९ ॥ ततः आकारदर्शनानंतरं आनंतर्यफलोदयं अनंतरमेव सुखाद्युदयं यथा स्यात्तथा समुपसर्पति ॥ १० ॥ असंबुद्ध्याऽज्ञानात् वातायुत्तरान् त्रिधा तु कान्देहान् पश्यति तद्देहदर्शनानंतरं दुर्लभं यथा वासना प्राबल्यात् योगविनाऽपरिहार्यं ॥ ११ ॥ तत्तत्तत्स्मिन् स्मिन् ॥ १२ ॥ व्यापकं उपादानत्वात् अप्रतिघं प्रतिघातशून्यं तत्र हेतुः आत्मप्रभावात् आत्मानं देवताः आकाशाद्याः आत्मज्ञानात् सार्वभौम्यं च प्राप्नोतीत्यर्थः ॥ १३ ॥ एवं स्वभावस्थान्मुक्ता सुषुप्त्यवस्थामाह मनसो तिसार्धेन द्वारं स्वप्नदर्शनेन द्वारभूतं स्थूलं देहं मनस्यंतर्हितमास्थाय तत्रैव देहस्वपिति स्वमात्मानं अपि तिगच्छति कुत्र अस्मिन् व्यक्ते स सदसदात्मके मायाशब्दे निदर्शनं निश्चितदर्शनं साक्षिरूपं तदेव सर्वेषां भूतानां मात्मभूतोऽहंकारस्तत्र प्रतिबिंबात्मना तिष्ठतीति तथा अहंकारः गुणाश्च प्रकृतिरूपास्तेषामुपरोति अध्यात्मगुणं अहंकारादिगुणैरसृष्टं वि

गुणानामपि यद्येतत्कर्मणा चाप्युपस्थितं ॥ तत्तच्छंसितं भूतानि मनो यद्वा विवंचया ॥ ९ ॥ ततस्तमुपसर्पति गुणाराजसतामसाः ॥ सात्विकावायथा योगमानं तर्त्य फलोदयं ॥ १० ॥ ततः पश्यत्यसंबुद्ध्या वा तपित्तकफोत्तरान् ॥ रजस्तमो गतैर्भावैस्तदप्याहुर्दुरत्ययं ॥ ११ ॥ प्रसन्नैरिन्द्रियैर्यद्यत्संकल्पयति मानसं ॥ तत्तत्स्वप्नेऽप्युपगते मनो तृष्ट्यन्निरीक्षते ॥ १२ ॥ व्यापकं सर्वभूतेषु वर्तते प्रतिघं मनः ॥ आत्मप्रभावात् विद्यात्सर्वाद्यात्मनि देवताः ॥ १३ ॥ मनस्यंतर्हितं द्वारं देहमास्थायमानुषं ॥ यद्यत्सदसदव्यक्तं स्वपित्यस्मिन्निदर्शनं ॥ सर्वभूतात्मभूतस्थं तमध्यात्मगुणं विदुः ॥ १४ ॥ लिप्से तमनसा यश्च संकल्पो देवश्चरं गुणं ॥ आत्मप्रसादं तं विद्यात्सर्वाद्यात्मनि देवताः ॥ १५ ॥ एवं हितपसा युक्तमर्कवत्तमसः परं ॥ त्रैलोक्यप्रकृतिर्देही तमसो ते महेश्वरः ॥ १६ ॥ तपोऽप्यधिष्ठितं देवैस्तपोऽग्नमसुरैस्तमः ॥ एतदेवासुरैर्गुप्तं तदाहुर्ज्ञानलक्षणं ॥ १७ ॥ सत्त्वं देवगुणं विद्यादितरा वासुरौ गुणौ ॥ १८ ॥

बालकत्वात् सुषुप्तौ शुद्धे साक्षिण्ये वाहंकारादयो लीयंते इत्यर्थः ॥ १४ ॥ दृष्टान्तभूते स्वमसुषुप्ती उक्ता दादार्ष्टांतिके स बीजनिर्बीजावस्थे योगिगम्ये तन्नाद्यां संप्रज्ञातावस्थामाह लिप्सेति ऐश्वर्यगुणज्ञानवैराग्यैश्वर्यधर्मेष्वन्यतमं आत्मप्रसादं चित्तप्रसादं शुद्धं मन एव ईश्वर इत्यर्थः ॥ १५ ॥ तपसा विषयाद्यालोचनेन युक्तं मनः एवं भूतं भवति तमसः परं प्राप्तं तु मनः अर्कवज्ज्ञमिमात्रमेव भवति तत्रोभयविधब्रह्मभावं देहिनाह त्रैलोक्येति देही जीवः त्रैलोक्यप्रकृतिः कारणब्रह्मेत्यर्थः कारणभूततमसो ते तु स एव महेश्वरः शुद्धब्रह्मभूत एवेत्यर्थः यथोक्तं सोपाधिर्निरुपाधिश्च द्वेधा ब्रह्म विदुष्यते सोपाधिकः स्यात्सर्वात्मानिरुपाख्यो नुपाधिक इति ॥ १६ ॥ तप इति अग्निहोत्रादिकंतपः तमः दंभदर्पादि एतद्ब्रह्म तु देवासुरैर्हेतुभूतै रजस्तमोभ्यैर्न प्राप्यमिति गुप्तं प्रजापतिना कीदृशं ज्ञानलक्षणं ज्ञानस्वरूपं ॥ १७ ॥ इममेव विभागं विभजते सत्वमिति ॥ १८ ॥